

I DID IT MY WAY

Aleš Šuntar, Matjaž Hribar

Kranj, poletje. Sončen, vroč dan, nebo brez oblaka, življenje utripa v pisanih barvah. V ozadju nam poje Frank Sinatra pesem, ki je bila tvoj življenjski moto in si nam jo namenil v slovo: »I Did It My Way«. Kakšna simbolika! Prav takšno kot ta dan je bilo tvoje življenje: pisano, svetlih barv, živahnega utripa. In takšna kot ta pesem je bila tvoja življenjska pot: neponovljiva, pozitivna, polna svobode ... le tvoja.

Oaza miru, ciprese. Črni kravati. Stojiva na žgočem soncu. Tiha, misli letijo. Ne, ne toliko žalostna, bolj osamljena. Čutiva potrebo po piki na i, zadnji debati, moškem pozdravu s cmokom v grlu. Stojiva tiha, misli letijo.

Čutiva, da je stanje dokončno, nerešljivo. Učil si naju, da ni nič nerešljivo, da je vse le izziv, priložnost za novo, več in bolje. Rabiva debato, korekcije, usmeritve, rabiva mentorja, moderatorja! Midva pa sva sama, osamljena. Pred novim izzivom, kako iz tega narediti priložnost. A kako?

Mislita, koncentrirano mislita, tako si naju učil! Očitno imata napačen zorni kot, poglejta na problem širše, iz drugih perspektiv.

Misliva nate kot na pedagoga. Poznala sva te tako rekoč vse poklicno življenje, vedno si bil najprej človek, bil pa si tudi vzgojitelj, vedno si izbiral svojo pot, kako oblikovati ljudi in kako oblikovati odnose z njimi. Skozi tvoje roke je šlo veliko mladih, sreča za nas, v življenje smo odnesli nekaj veliko vrednega, tvojo popotnico, tvoj odnos do dela, stroke, sočloveka. Bil si pedagog, pedagog po srcu, to prenašal taktno, nevsiljivo vedno in povsod na mlade in stare. Nisi se zadovoljil s predavanji na FGG, predaval si tudi na srednjih ter drugih visokih in takrat višjih šolah.

Misliva nate kot na geodeta. Vedno si bil konstruktiven, znal si povezovati na vseh ravneh (univerza, geodezija, študentje, sodelavci), nikoli nisi razdiral ali spodbujal konfliktov, vedno si povezoval, gladil, združeval. Vedno znova sva se čudila, kako ti uspe! Tak si bil, človek z veliko začetnico. Hvala ti, Peter. V geodezijo si vnesel nov veter tudi na področju stroke in vloge geodezije v slovenski družbi. V času, ko si začel z informatiko, smo bili geodeti pionirji na tem področju in eni najbolje šolanih informatikov, računalničarjev pri nas. Še danes nas je kar nekaj po centrih za informatiko v podjetjih v Sloveniji. Da ne govorimo o zemljiškem katastru, komasacijah, kjer te je bilo res veselje poslušati na predavanjih. Skupaj smo bili v številnih razvojnih pa tudi povsem gospodarsko naravnanih projektih. Nikoli ne bova pozabila, ko si razlagal, da če želimo narediti nekaj dobrega, ekonomsko uspešnega, širši družbi koristnega, razmislimo, kakšno bo stanje na danem področju čez pet, deset let, prilagodimo projekt oziroma izdelke stanju razvoja, ki bo takrat.

Misliva nate kot na vizionarja, raziskovalca. Razumel si aktualne potrebe družbe, a si znal razumeti tudi prihodnje. Od vsega začetka si razumel, da se mora univerza – poleg delovanja na področju izobraževanja in razvoja stroke – povezovati z gospodarstvom, da je tudi to njena naloga in vloga v družbi. Že leta 1992 si razmišljal o novih oblikah izobraževanja, pa ne samo razmišljal, skupaj smo ustanovili Inštitut za geografske informacijske sisteme. Ideja je bila vizionarska, celo preveč za takratni čas. Razumemo jo lahko šele danes, če si podrobneje preberemo novo finančno perspektivo 2014–2020. Ja, Peter, vedel si že pred 20 leti!

Misliva nate kot na stratega, pionirja. Bilo ti je jasno, da geodezija ni le tehnika in tehnologija. Učil si naju, da sta tehnika in tehnologija koristni le v službi družbe in napredka. Da je treba razumeti probleme v družbi in da problemi niso problemi, temveč potrebe. Potrebe pa kličejo po rešitvah, zato jih morava videti kot priložnosti. Potem je samo od naše sposobnosti in širine odvisno, ali bomo priložnosti izkoristili. In če družba ne razume naših rešitev, to ni težava družbe, temveč moramo mi poskusiti poiskati novo, primernejšo rešitev. Bila sva ponosna, da sva Geodeta, s tabo je bila geodezija stroka, ki je kotirala visoko v naši družbi, bila je spoštovana. V tvojem času se je vzpostavil močan zasebni sektor kot dodatno vodilo razvoja geodezije. Ja, bil si pionir in mi smo bili s tabo, tvoja pot je bila in postala tudi najina, naša pot.

Peter, počasi se nama svita, potrebne so druge perspektive. Tvoja zapuščina ni materialna, je duhovna. Ti si velik človek, mentor, vzornik, nedosegljivi ideal »geodetskega intelektualca«. Ne potrebujemo debate, dovolj je, da zapreva oči, pomisliva, kako bi ti ravnal v najini koži, in stvari postanejo jasne, lahke, obvladljive. Zaznamoval si naju predvsem kot človeka, pa tudi kot geodeta in menedžerja, vse za to, da sva našla in uspešno razvila vsak svojo pot.

Nisi odšel prvič. Ne, nikoli nisi bežal, nikoli nisi bil šibek. Vedno si odšel z razlogom in dostojanstveno. Odšel si, ker si dosegel svoje cilje, ker si potreboval nova obzorja in izzive. Odšel si, da si dal prostor drugim, mlajšim. Odšel si, da si se izognil nekaterim ljudem in nepotrebnim konfliktom. Odšel si, ker si bil močan in si imel možnost izbire.

Ja, prof. dr. Peter Šivic, razumeva, tudi zadnjič odhajaš kot gospod, brez nepotrebnih besed in velikih zahval. Saj okrog nas vendar utripa življenje, živahno, pisano in svetlih barv. Ne bova se zahvaljevala, le obljubiva ti, da bova kot doslej nadaljevala in nadgrajevala tvojo pot geodeta, vizionarja in stratega ter po svoje sooblikovala naš ponos, geodezijo in nov rod geodetov!

V večnost naj ti poje Frank Sinatra pesem v slovo: »I Did It My Way«.

mag. Aleš Šuntar, univ. dipl. inž. geod.
Igea d. o. o.
Koprska 94, SI-1000 Ljubljana
e-naslov: ales.suntar@igea.si

mag. Matjaž Hribar, univ. dipl. inž. geod., PMBA
Monolit d. o. o.
Letališka 33d, SI-1000 Ljubljana
e-naslov: matjaz@monolit.si